

Prof. dr hab. Jacek Wysocki (1954)

Rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w latach 2008-2016

Urodził się 5 lipca 1954 roku w Poznaniu.

Od 1973 roku studiował na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. W 1979 uzyskał dyplom lekarza medycyny.

W latach 1979-1982 pracował w II Klinice Chorób Dzieci Instytutu Pediatrii, a w latach 1983-1994 w Klinice Obserwacyjno-Zakaźnej AM w Poznaniu.

W roku 1986 zdobył stopień doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pt. „Fagocytoza i zdolność bakteriobójcza granulocytów obojętnochłonnych u niemowląt z niedoborem masy ciała z uwzględnieniem oddziaływania in vitro preparatów grasiczopochodnych.”, a w 1998 stopień doktora habilitowanego nauk medycznych na podstawie pracy pt. „Adhezja limfocytów T do śródbłonna naczyniowego w warunkach eksperymentalnych oraz w przebiegu zakażenia wirusem B zapalenia wątroby u dzieci”.

W 1982 roku ukończył specjalizację I stopnia z pediatrii, w 1987 specjalizację II stopnia, a w 1993 specjalizację II stopnia z chorób zakaźnych.

Przebywał na stypendiach w Instytucie Badań nad Grasicą w Bad Harzburg w Niemczech (1986), w Katedrze Pediatrii i Mikrobiologii Uniwersytetu Dalhousie w Halifaxie (1989-1990) oraz w Katedrze Biochemii Farmaceutycznej Freie Universität w Berlinie (1993).

Od 1994 roku jest ordynatorem Oddziału Obserwacyjno-Zakaźnego Specjalistycznego Zespołu Opieki Zdrowotnej nad Matką i Dzieckiem w Poznaniu.

Od roku 2000 zajmuje stanowisko kierownika Katedry i Zakładu Profilaktyki Zdrowotnej na Wydziale Nauk o Zdrowiu.

W 2003 otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego AM, a 22 października 2007 tytuł profesora nauk medycznych.

W latach 1999-2002 pełnił funkcję prodziekana ds. klinicznych Wydziału Nauk o Zdrowiu, a w latach 2002-2008 prorektora ds. integracji i promocji uczelni.

W latach 2008-2012 oraz 2012-2016 był rektorem Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Jest autorem ponad 200 prac oryginalnych i pogładowych, w tym 12 podręczników i monografii oraz 50 rozdziałów w podręcznikach medycznych.

Członek rady naukowej Kliniki Chorób Zakaźnych i Zakażeń Szpitalnych, założyciel i przewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Wakcynologii, wiceprezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Nauk o Zdrowiu, konsultant wojewódzki w dziedzinie pediatrii dla województwa wielkopolskiego, zastępca przewodniczącego Sekcji Chemioterapii Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego, członek Zarządu Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Epidemiologów i Lekarzy Chorób Zakaźnych, członek The European Society for Paediatric Infectious Diseases, członek Pediatrycznego Zespołu Ekspertów do Spraw Programu Szczepień Ochronnych powołany przez Ministra Zdrowia, członek Rady Sanitarno-Epidemiologicznej przy Głównym Inspektorze Sanitarnym. Był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego IV Światowego Kongresu Chorób Zakaźnych Dzieci w Warszawie (2005) i członkiem Komitetu Naukowego V Światowego Kongresu Chorób Zakaźnych Dzieci (WSPID) w Bangkoku (2007).

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski w 2005 roku.

Opracowano na podstawie: Materiały z serwisu Konferencji Rektorów Akademickich Uczelni Medycznych, materiały z serwisu Nauki Polskiej